



ΑΡΙΘΜΟΣ 23 /2015

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΕΠΙΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ειρήνη Καραγιαννάκη, Πρωτοδίκη, η οποία ορίστηκε από την Πρόεδρο του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Γενοβέφα Γαλανού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 10<sup>η</sup> Οκτωβρίου 2014 για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης δικογράφου ΤΜ/1/2014 αγωγή μεταξύ:  
ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία « ΑΕΠΙ – ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΑΕ» , η οποία εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα και παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Διονυσίου Κυβετού (ΔΣ Αθηνών).

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ:

ως ιδιοκτήτη του ραδιοφωνικού σταθμού με την επωνυμία «  
ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου του-  
Χρυσούλας Σουλιώτη.

Η από 2-1-2014 αγωγή που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης δικογράφου ΤΜ/1/2014, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 4-6-2014 και γράφτηκε στο πινάκιο , οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε εκ νέου στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω.


ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το Νόμο 2121/1993 "Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά



δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει: "Οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού του δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα)" (άρθρο 1 παρ. 1). "Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ... τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση..." (άρθρο 3 παρ. 1 περ.ζ). "Ο δημιουργός του έργου μπορεί να καταρτίζει συμβάσεις, με τις οποίες αναθέτει στον αντισυμβαλλόμενο και αυτός αναλαμβάνει την υποχρέωση να ασκήσει εξουσίες που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα (συμβάσεις εκμετάλλευσης)" (άρθρο 13 παρ. 1). "Ο δημιουργός του έργου μπορεί να επιτρέπει σε κάποιον άλλον την άσκηση εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό του δικαίωμα (άδειες εκμετάλλευσης)" (άρθρο 13 παρ. 2) "Η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδειας εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου..." (άρθρο 32 παρ. 1). "Οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, που έχουν αποκλειστικά αυτό το σκοπό, τη διαχείριση ή την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτόν". (άρθρο 54 παρ. 1 εδ. α). "Τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας μπορούν να ενεργούν πάντα δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα είτε η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της εξουσίας, είτε στηρίζεται σε πληρεξουσιότητα, νομιμοποιούνται δε πάντως στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων του δημιουργού που έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς ή



Φύλλο της υπ' αριθμ. 23 /2015 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ευρυτανίας


που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα" (άρθρο 55 παρ. 2). "Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δημιουργών που προστατεύονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών" (άρθρο 55 παρ. 3). "Όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμον καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια ο υπόχρεος" (άρθρο 65 παρ. 2).

Με την υπό κρίση αγωγή η ενάγουσα εκθέτει ότι ως οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει σκοπό την προστασία και διαχείριση των περιουσιακών δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και εκπροσωπεί Έλληνες και αλλοδαπούς πνευματικούς δημιουργούς (μουσικοσυνθέτες και στιχουργούς), οι οποίοι βάσει συμβάσεων της έχουν εκχωρήσει έναντι αμοιβής το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμά της εκμετάλλευσης των έργων τους. Ότι ο εναγόμενος είναι ιδιοκτήτης ραδιοφωνικού σταθμού στο ο οποίος εκπέμπει στην ευρύτερη περιοχή διάφορα μουσικά έργα και ουδέποτε έλαβε άδεια δημόσιας εκτελέσεως του προστατευόμενου από την ενάγουσα μουσικού ρεπερτορίου και δεν κατέβαλε το ανάλογο οικονομικό αντάλλαγμα το οποίο ανερχόταν σε ποσοστό 2,20 % επί των ακαθάριστων εσόδων του σταθμού και το οποίο ανήλθε για τα έτη από 2002 ως 2013 στα αναλυτικά ποσά που εκτίθενται για κάθε έτος στην υπό κρίση αγωγή. Ότι με την από 19-2-2009 εξώδικη όχληση η ενάγουσα κάλεσε τον εναγόμενο να της καταβάλλει τα οφειλόμενα πνευματικά δικαιώματα των 2002 ως 2008. Ότι ο εναγόμενος συμφώνησε στην καταβολή των οφειλομένων και για το λόγο αυτό εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 1389/24-4-2009 τιμολόγιο ποσού 7416,0 ευρώ. Ότι ο εναγόμενος της κατέβαλε μόνο το ποσό των 1184,08 ευρώ ενώ παρέμεινε ανεξόφλητο το υπόλοιπο ποσό των 6232 ευρώ. Ότι ο εναγόμενος συνέχισε και επί τα έτη 2010 ως 2013 τα αναφερόμενα στην αγωγή μουσικά έργα χωρίς σχετική άδεια εκτελέσεως και για το λόγο αυτό της οφείλει αποζημίωση το ποσό των 1137,75 ευρώ κατ' έτος κα σε σύνολο το ποσό των 4551 ευρώ, το οποίο οφείλει ο εναγόμενος να καταβάλει στο διπλάσιο, ήτοι το ποσό των 9102 ευρώ. Ότι η ενάγουσα συνε-



πεία των ανωτέρω πράξεων της εναγομένης υπέστη ηθική βλάβη, συνιστάμενη στην προσβολή της φήμης της, της καλής πίστης, του ονόματος του κύρους της στις συναλλαγές και των εργασιών της εταιρείας για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης το ποσό των 5044 ευρώ. Σύμφωνα με τα παραπάνω ζητά να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 6232 και το ποσό των 9102 ευρώ που αντιστοιχεί στην αμοιβή της για τα προαναφερόμενα έτη και το ποσό των 5000 ευρώ για την ηθική της βλάβη, (επιφυλασσόμενη να διεκδικήσει το ποσό των 44 ευρώ ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου, στο οποίο έχει υποβάλλει σχετική έγκληση κατά του εναγομένου), να απαγγελθεί κατά του εναγομένου προσωπική κράτηση διάρκειας μέχρι 1 έτους και να καταδικαστεί στη δικαστική δαπάνη του πληρεξουσίου δικηγόρου της ποσού 3.000 ευρώ. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η υπό κρίση αγωγή αρμοδίως καθύλην και κατά τόπο (9, 14 παρ. 2, 22 ΚΠολΔ) εισάγεται να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την τακτική διαδικασία και είναι πλήρως ορισμένη, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας απορριπτομένου του περί αντιθέτου ισχυρισμού του εναγομένου και είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1,3,54,55,63,65,66 του ν. 2121/1993, 60,914, 345, 346, ΑΚ, 907, 908 παρ.1γ, δ, 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Ωστόσο, μη νόμιμο κρίνεται το αίτημα περί προσωπικής κράτησης, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 1047 παρ. 2, όπως τροποποιήθηκε με το αρθ. 62 του ν. 3994/2011 προσωπική κράτηση δεν διατάσσεται για απαίτηση μικρότερη από 30.000 ευρώ. Πρέπει, συνεπώς, να εξετασθεί κατά την ουσιαστική της βασιμότητα κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, αφού έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες προσαυξήσεις υπέρ τρίτων.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων που εξετάστηκαν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα εταιρεία είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος έχει σκοπό λειτουργίας της την προστασία και διαχείριση των περιουσιακών δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας, σε εφαρμογή και υλοποίηση του οποίου έχει συνάψει συμβάσεις εκχώρησης με τους Έλληνες πνευματικούς δημιουργούς καθώς και συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπη-



Φύλλο της υπ' αριθμ. 23 /2015 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ευρυτανίας

σης με τις αντίστοιχες αλλοδαπές εταιρείες πνευματικής ιδιοκτησίας, βάσει των οποίων το σύνολο των Ελλήνων και αλλοδαπών μουσικοσυνθετών και στιχουργών της έχουν εκχωρήσει έναντι αμοιβής, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου τους, μορφή δε αυτής αποτελεί και η δημόσια εκτέλεση της πάσης φύσεως μουσικών έργων, είτε γίνεται ζωντανά, είτε διά μηχανικών μέσων, όπως είναι η μετάδοση αυτών διά των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών. Ο εναγόμενος είναι ιδιοκτήτης του ραδιοφωνικού σταθμού με τον τίτλο ο οποίος λειτουργεί στο και εκπέμπει στην ευρύτερη περιοχή σε καθημερινή βάση στο πρόγραμμά του περιλαμβάνεται και η εκπομπή μουσικών έργων. Με την από 19-2-2009 εξώδικη όχληση της η ενάγουσα κάλεσε τον εναγόμενο να της καταβάλει την αποζημίωση για την άδεια εκτελέσεως των ετών 2002 ως 2008. Ο εναγόμενος αποδέχτηκε να προβεί στην καταβολή των οφειλόμενων των ετών 2002 ως 2009 και για το λόγο αυτό εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 1389/24-4-2009 τιμολόγιο της ενάγουσα ποσού 7416,08 ευρώ. Ωστόσο, ο εναγόμενος από το παραπάνω ποσό κατέβαλε μόνο το ποσό των 1184 ευρώ και παρέμεινε ανεξόφλητο το ποσό των 6.232 ευρώ. Περαιτέρω, ο εναγόμενος ενώ δεν έλαβε την άδεια εκτελέσεως για τα έτη 2010 – 2013 συνέχισε να εκπέμπει διάφορα μουσικά έργα. Έτσι, εξέπεμψε κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα από το ραδιοφωνικό σταθμό και έκανε προσιτά στο κοινό χωρίς την απαιτούμενη άδεια της ενάγουσας μεταξύ άλλων και τα κατωτέρω δειγματοληπτικά αναφερόμενα μουσικά έργα, την προστασία και τη διαχείριση των οποίων (περιουσιακών δικαιωμάτων) είχε η ενάγουσα: Α) την 17-9-2010 1. «ΜΕ ΠΡΟΔΩΣΑΝ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ» των Χ. Γιαννόπουλου, Χ. Προκοπίου, 2. «ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣΜΟΥ», των Σ. Καββαδά, Ν. Παπαδόπουλου, 3. «ΠΑΙΖΩ ΚΕΡΔΙΖΩ ΧΑΝΩ» των Χ. Δάντη, Δ. Τσαφας, 4. «ΣΕ ΘΥΜΑΜΑΙ ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΡΕΙ», των Ε. Γιαννατσούλια – Μ. Ψιμόπουλο, 5. «ΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΑΡΕΣΟΥΜΕ» των Λ. Νικολακοπούλου, Γ. Χατζηνάσιου. Η συνήθης καταβαλλόμενη αμοιβή για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης, κατά τα ελάχιστα καταβαλλόμενα πνευματικά δικαιώματα ανέρχονται για τα έτη 2010, 2011, 2012 και 2013 στο ποσό των 1137,75 ευρώ κατ' έτος και σε σύνολο το ποσό των 4551 ευρώ συμπεριλαμβανομένου και ΦΠΑ. Το ποσό που δικαιούται η ενάγουσα σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ.2 του ν. 2121/1993 να λάβει ως αποζημίωση λόγω της μη καταβολής του ανωτέρω ποσού για τα αντίστοιχα έτη ανέρχεται στο διπλάσιο αυ-

τού, ήτοι στο ποσό των 9102 ευρώ (4551 χ 2). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι από τις ανωτέρω παράνομες και υπαίτιες πράξεις του εναγομένου η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη, η οποία συνίσταται στην προσβολή της φήμης, της καλής της πίστης, του ονόματος της και του κύρους της στις συναλλαγές για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους τετρακοσίων (400) ευρώ, το οποίο κατά την κρίση του δικαστηρίου είναι εύλογο λαμβανομένου υπόψη του είδους της προσβολής και του βαθμού του πταίσματος. Συνεπώς, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 15.834 ευρώ (6332 + 9102 + 400) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί εν μέρει προσωρινά εκτελεστό για το ποσό των 3500 ευρώ, καθώς πρόκειται για απαίτηση από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας (αρθ. 90 παρ. 1γ ΚΠολΔ). Ο εναγόμενος που ηττήθηκε εν μέρει πρέπει να καταδικαστεί στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας (αρθ. 178 ΚΠολΔ) σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό.

#### ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των δέκα πέντε χιλιάδων οκτακοσίων τριάντα τεσσάρων (15.834) ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των τριών χιλιάδων πεντακοσίων (3500) ευρώ.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας το ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριο του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο

την 14<sup>η</sup> Μαΐου 2015

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

